

weten) beperkt tot moerassige terreinen, maar kan hier zeer gewoon zijn en de echte *festucae* in aantal flink overtreffen. Overigens zal de verspreiding in Nederland uitvoeriger in het volgende supplement van de Cat. Ned. Macrolepidoptera besproken worden.

Van de biologie is nog weinig bekend. Ook *A. gracilis* heeft twee generaties, maar in tegenstelling tot *A. festucae* is de tweede veel zeldzamer dan de eerste. In het ongunstige seizoen van 1965 werd hij zelfs in het geheel niet waargenomen.

Van de eerste toestanden weten we nog niets. Maar gezien het aantal vlinders, dat in moerassige streken kan voorkomen, moet het niet al te moeilijk zijn in mei of begin juni daar de rupsen te vinden.

De soort is nog vrijwel uitsluitend bekend door vangsten met menglichtlampen. Het gevolg is, dat het aantal wijfjes in de collecties nog zeer gering is.

Daar voeger nooit in moerassen verzameld werd (het was in donker ook vrijwel onmogelijk), is het geen wonder, dat in oudere collecties geen enkel exemplaar van *gracilis* te vinden is. De enige uitzondering is een klein gekweekt wijfje van Weert, dat 1 juli 1914 uit de pop kwam (Zoöl. Mus. Amsterdam, e coll.-SCHUYT). Het valt in niets op dan (nu ik het weet!) door de tekening van de zilvervlekken. Alle hulde dan ook aan de heer NIES, die, doordat hij een serie van de vlinder kon verzamelen, getroffen werd door het andere uiterlijk. Zijn vermoeden, dat ook de vliegtijd (van de eerste generatie) anders zou zijn, blijkt, nu er veel meer materiaal beschikbaar is, niet juist te zijn. In de Catalogus zal ik histogrammen van de twee soorten geven, die dat bewijzen.

Material und Organismen (uitg. Duncker & Humblot, Berlin). Dit nieuwe tijdschrift is bestemd voor de publicatie van artikelen over de aantasting van *dode* (organische en anorganische) stoffen, als hout, papier, textiel, metalen, etc. door *levende* organismen. De hoofdredacteur is Prof. G. BECKER, directeur van de „Bundesanstalt für Materialprüfung“ in Berlin-Dahlem, die o.a. veel gepubliceerd heeft over insekten-aantasting van hout. Deze schade kan, gelijk bekend, van zeer verschillende herkomst zijn, niet alleen van insekten als termieten, borende keverlarven en rupsen, mariene organismen zoals de paalworm (Molusken) en Limnoria (Isopoden), maar ook van fungi en lagere organismen. Het eerste nummer van het tijdschrift, in januari 1966 verschenen, bevat o.a. een artikel van Dr. H. J. HUECK, van het Centraal Laboratorium, T.N.O., Delft, met de titel „The biodeterioration of materials as a part of Hylobiology“ ('hylo' komt van het Griekse 'hulè' = materie, materialen). Dezelfde schrijver heeft al verschillende publicaties op zijn naam staan over het vergaan van papier, motten-echtheid, e.d. De aantasting van moderne materialen als plastics en kunstvezels (bijv. door mieren en ratten) staat uiteraard tegenwoordig in het middelpunt van de belangstelling. Vooral het gedrag van deze stoffen in een tropisch klimaat dient nog verder onderzocht te worden.

Het is te verwachten, dat verschillende instituten in ons land (L.H., T.H., K. Inst. v. d. Tropen, enz.) een abonnement op dit tijdschrift zullen nemen. — KHV.

Euphyia luctuata Schiff. (Lep., Geom.). In de uitgestrekte dennenbossen van Annendaal-Putbroek (gem. Echt) ontdekte ik begin juni 1964 een rijke populatie van deze mooie spanner. Er vlogen honderden vlinders in 2 generaties.

In 1962 ving ik één ex. te Montfort, in 1964 één ex. te Odiliënberg (Munnicksbosch). A. W. P. MAASSEN, Montfort (L.).